

תת"ע (חדרה) 1741-07-24 - מדינת ישראל נ' אמיר בשארה

תת"ע (חדרה) 1741-07-24 - מדינת ישראל נ' אמיר בשארהשלוש חדרה

תת"ע (חדרה) 1741-07-24

מדינת ישראל

נגד

אמיר בשארה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[14.11.2024]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.7.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובצרופותיה ובתגובת המאשימה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, ברי כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדו"ח, כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט. אישור קבלת הדו"ח כולל פרטים מפורטים, כולל מספר הדו"ח, פרטי המבקש, תאור העבירה, מועד התייצבות למשפט, וכן אישור קבלת הדו"ח וחתימת המבקש על גבי האישור. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו; ואין בטענת המבקש בבקשתו כי לתומו חשב שמדובר בדוח מסוג קנס בלבד ולא בדיון מסוג הזמנה לדיון, כדי לסתור את אישור המסירה.

נקבע, כי "קבלת טענת המבקשת לביטול פסק הדין שניתן שלא בפניה כי אי התייצבותה נבעה מאי הבנה, מלבד הספקנות לגביה כשלעצמה, יש בה כדי לאיין את סעיף 240(א)(1) ואת תכליתו; בתי המשפט לתעבורה עמוסים עבודה לעייפה, וקשה מאוד, מקום שנאשם זומן כדיון, לאפשר באופן גורף וככלל הליכים מייגעים של הזמנה חוזרת על כל המשתמע. הניתן להעלות על הדעת כל אימת שיתקבל בבית משפט לתעבורה פסק דין בהיעדר, כי אם לא ישא חן בעיניו של נאשם שזומן כדיון, יוכל לגלגל את הגלגל אחורנית, לנסות לבטל את פסק הדין שניתן בטענת אי הבנה, ולהתחיל את ההליך מראשיתו - חרף הזימון? זאת אין להלום ועל אפשרות זו להישמר למקרים נדירים (וראו גם רע"פ 8065/10 מלייב נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). על כן, אין להשיב את הדיון לבית המשפט לתעבורה או לנסות לפענח מה היה קובע, אילו התייצבה המבקשת למשפט ויידעה את בית המשפט כי רשיונה חודש (רע"פ 2673/11 מיטל זימנר נ' מדינת ישראל (נבו 12.04.2011) פסקה ו). לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס כפירתו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 13: "אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת".

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה, נסיבות ביצועה ברכב משא, ומדיניות הפסיקה, כפי שצוטטה בגזר הדין; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

גם הטענה החלופית, לפיה עתר המבקש לביטול פסק הדין כנגד תשלום הוצאות, דינה להידחות. כפי שנפסק - "חייב בהוצאות אינו חזות הכל ואין בו כדי לאיין את התנאים שנקבעו בדין בעניין ביטול שפיטה בהעדר. אם נהפוך את החיוב בהוצאות לכלל, המשמעות, הלכה למעשה, היא החלשת עיקרון סופיות הדיון דבר המנוגד לרציונל שמאחורי "סדרי הדין המיוחדים" החלים בעבירות תעבורה שהן עבירות קנס". (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 14, כב' השופט אינאס סלאמה). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל (נבו 15.12.2022) בפסקה 14: "חייב בהוצאות" אינו יכול לשמש תחליף לנטל ההוכחה אשר מוטל על הטוען לאי קבלת הזימון, כפי שסעיף 130(ח) לחסד"פ מחייב. כאמור, אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייבב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

מכל מקום, בענייננו, נוכח כל אשר פורט, אין מקום לקבלת הטענה החלופית לעניין החיוב בהוצאות. המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)). עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.